

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.885 van 23 oktober 2014
in de zaak A. 211.961/VII-39.073.**

In zake : het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
 de Vlaamse regering
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Steve Ronse en Gilles Dewulf
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 President Kennedypark 6, bus 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de NV WAESLAND
 gevestigd te 9100 Sint-Niklaas
 Europapark-Zuid 19-20

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 19 maart 2014, strekt tot de nietigverklaring van het arrest van het Milieuhandhavingscollege van 20 februari 2014 waarbij de beslissing van de gewestelijke entiteit van 13 maart 2013 houdende het opleggen van een alternatieve bestuurlijke geldboete aan de NV Waesland wegens de schending, als klasse 1-inrichting voor het weven, verven en afwerken van meubelstoffen, van een bijzondere lozingsvoorwaarde voor broomhoudende vlamvertragers, ontvankelijk en gegrond wordt verklaard en de alternatieve bestuurlijke geldboete wordt verminderd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Een beschikking van 31 maart 2014 verklaart het cassatieberoep toelaatbaar.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 oktober 2014.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gilles Dewulf, die verschijnt voor de verzoekende partij, en gedelegeerd bestuurder Frans Hellyn, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 20 februari 2014 velt het Milieuhandhavingscollege het thans bestreden arrest waarbij de beslissing van 13 maart 2013 van de gewestelijke entiteit wordt vernietigd in zoverre een alternatieve bestuurlijke geldboete van 1.678 euro, vermeerderd met de opdecimen, wordt opgelegd en waarbij de alternatieve bestuurlijke geldboete wordt verminderd tot 1.100 euro, vermeerderd met de opdecimen die ten tijde van het plegen van de feiten van toepassing waren

voor de strafrechtelijke geldboeten, aldus gebracht op 6.050 euro.

3.2. Deze beslissing steunt wat de ontvankelijkheid betreft op volgende redengeving :

"3.2. De verwerende partij werpt op dat het verzoekschrift 'artikel 16.4.44 DAMB (sic)' schendt en dienvolgens onontvankelijk is. Dienaangaande betoogt zij in hoofdorde dat er geen tijdige beslissing voorligt van het bevoegde orgaan van de verzoekende partij om in rechte op te treden. Ondergeschikt laat zij gelden dat het verzoekschrift niet werd ondertekend 'door de juiste hoedanigheid'.

(...)

3.3.2. Meer fundamenteel dan de vraag aangaande de rechtsgeldige vertegenwoordiging van de verzoekende partij in rechte, is de betwisting betreffende het bestaan van een tijdige beslissing van het bevoegde orgaan van de verzoekende partij om in rechte te treden.

Op grond van artikel 13 Statuten ligt de bevoegdheid om te beslissen in rechte een beroep in te dienen bij de raad van bestuur van de verzoekende partij. Artikel 12, vijfde respectievelijk zesde lid, Statuten bepalen: 'De raad van bestuur kan slechts geldig beraadslagen en besluiten wanneer ten minste de meerderheid van zijn leden aanwezig of vertegenwoordigd is op de vergadering. (...) De besluiten van de raad van bestuur worden bij gewone meerderheid van stemmen genomen. In geval van staking van stemmen is de stem van de voorzitter doorslaggevend.' Gezien de huidige samenstelling van de raad van bestuur, heeft deze bepaling onder meer tot gevolg dat minstens twee van de drie bestuurders aanwezig dienen te zijn om te beslissen in rechte te treden en dat, in voorkomend geval, één bestuurder die tevens voorzitter is de beslissing kan nemen.

De beslissing om in rechte te treden van 16 april 2013, die vervat is in een stuk (...) dat als bijlage bij het verzoekschrift is gevoegd, is tijdig maar niet statutair genomen. Ze is immers genomen en ondertekend door de heer Frans HELLYN, 'gedelegeerd bestuurder nv Waesland', alleen handelend.

De beslissing om in rechte te treden van 25 april 2013, die genomen en ondertekend is door de heer Frans HELLYN, 'Gedelegeerd bestuurder nv Waesland, Voorzitter van de raad van bestuur N.V. Waesland, en de heer Marcel HELLYN, 'Gedelegeerd bestuurder NV Waesland', is wel conform de statuten genomen maar laattijdig, nu de beroepstermijn, naar de verwerende partij terecht betoogt, inderdaad op 22 april 2013 verstreek.

Desondanks oordeelt het Milieuhandhavingscollege dat het geheel aan omstandigheden in dit specifieke dossier van die aard is, dat de rechtsgeldige ondertekening, op 16 april 2013, van het verzoekschrift door de heer Frans HELLYN ten uitzonderlijke titel moet worden geacht de beslissing van het bevoegde orgaan van de verzoekende partij te omvatten. De dossieromstandigheden die dit standpunt schragen, zijn de volgende:

- enerzijds, de kleinschaligheid van het bevoegde orgaan, de raad van bestuur, die is samengesteld uit slechts drie bestuurders, waaronder de

voorzitter, samen met de prominente plaats in dit orgaan van de heer Frans HELLYN, de persoon die rechtsgeldig namens de verzoekende partij beroep indiende;

- anderzijds, de volgehouden wil, zonder het minste anders luidende signaal, blijkend uit het geheel der neergelegde stukken, de laattijdige beslissing van 25 april 2013 inclusief, tot het betwisten van de beboetingsbeslissing die aan de verzoekende partij werd opgelegd.

Dit standpunt, dat inhoudelijke elementen laat doorwegen over een strikt formele benadering heen, is te dezen het enige dat het normdoel van artikel 16.4.39 DABM eerbiedigt, met name toegang tot de rechter voor de persoon aan wie de alternatieve bestuurlijke geldboete werd opgelegd.

3.3.3. De opgeworpen exceptie is ongegrond in haar beide onderdelen.

(...)

Het beroep is ontvankelijk".

IV. Onderzoek van de middelen

Standpunten van de partijen

4. De verzoekende partij voert aan dat het bestreden arrest genomen is met schending van artikel 9 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 mei 2011 houdende vaststelling van de rechtspleging voor het Milieuhandhavingscollege (hierna : besluit van 27 mei 2011) en van artikel 16.4.39 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna : milieubeleidsdecreet), doordat het Milieuhandhavingscollege weliswaar stelt dat er geen rechtsgeldige beslissing tot het optreden in rechte voorligt, hetgeen een volgens de verzoekende partij evidente schending van artikel 9 van het besluit van 27 mei 2011 inhoudt, maar anderzijds aan deze vaststelling voorbijgaat en het beroep op grond van bepaalde omstandigheden die eigen zouden zijn aan het dossier alsnog ontvankelijk verklaart. Volgens de verzoekende partij wordt met de door het Milieuhandhavingscollege opgegeven "uitzonderlijke omstandigheden" geenszins de schending van artikel 9 van het procedurereglement naar recht verantwoord.

5. De verwerende partij antwoordt dat haar verzoekschrift tijdig werd geregulariseerd binnen de vijftien dagen na het verzoek tot regularisatie en dat een verzoekende partij die haar verzoekschrift tijdig regulariseert, wordt geacht het te hebben ingediend op de datum van de eerste verzending of neerlegging.

Beoordeling

6. Ingevolge artikel 9, § 3, eerste lid, 2°, van het besluit van 27 mei 2011, dient bij een verzoekschrift van een rechtspersoon die niet wordt vertegenwoordigd door een advocaat de beslissing te worden gevoegd van het bevoegde orgaan om beroep in te stellen. Indien aan deze vereiste niet is voldaan, wordt volgens artikel 9, § 4, van datzelfde besluit het verzoekschrift niet ingeschreven in het register van de beroepen.

De bevoegdheid tot het ondertekenen van stukken moet worden onderscheiden van de eigenlijke beslissingsbevoegdheid. De ondertekening van de beroepsakte is immers slechts een uitvoeringsmaatregel van de beslissing om in rechte te treden. Wanneer - zoals te dezen - de ondertekenaar van de beroepsakte niet alleen tot het instellen van het beroep kan beslissen, kan de rechtsgeldige ondertekening van de akte van rechtsingang niet worden geacht de beslissing van het bevoegde orgaan tot het in rechte treden te omvatten.

De kleinschaligheid van het orgaan dat bevoegd is om in rechte te treden en/of de prominente rol erin van de persoon die rechtsgeldig het beroepschrift heeft ondertekend, zijn daarbij als zodanig van geen belang.

De volgehouden wil om de beboetingsbeslissing te betwisten kan slechts in aanmerking worden genomen indien het bevoegde orgaan deze wil vóór het verstrijken van de beroepstermijn heeft geuit, wat uit het bestreden arrest niet kan worden afgeleid. Het Milieuhandhavingscollege stelt ten andere zelf vast dat de beslissing van 25 april 2013 laattijdig was "nu de beroepstermijn (...) op 22 april verstreek".

Door de eis dat de beslissing om beroep in te stellen genomen is door het daartoe rechtens bevoegde orgaan van de rechtspersoon wordt de toegang tot de rechter niet op disproportionele wijze beperkt. De keuze om onder de vorm van een rechtspersoon deel te nemen aan het rechtsverkeer legt immers op het vlak van het optreden en de vertegenwoordiging in rechte een aantal wettelijke en statutaire beperkingen op.

Het instellen van een rechtsvordering is een rechtshandeling. Een geldige rechtshandeling vereist een wil tot het bereiken van rechtsgevolgen. Het komt aan een verzoekende rechtspersoon toe te bewijzen dat hij correct en tijdig in rechte is opgetreden, met andere woorden, dat het rechtens daartoe bevoegde orgaan van die rechtspersoon tijdig heeft beslist om het rechtsgeding in te stellen.

Door op grond van de "dossieromstandigheden", die nader in het arrest worden vermeld, heen te stappen over het ontbreken van een tijdige beslissing van het bevoegde orgaan van de verwerende partij om in rechte te treden, heeft het Milieuhandavingscollege de duidelijke tekst van artikel 9, § 3, van het besluit van 27 mei 2011 miskend.

Het enig middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest MHHC-14/14-VK van 20 februari 2014 waarbij de beslissing van de gewestelijke entiteit van 13 maart 2013 houdende het opleggen van een alternatieve bestuurlijke geldboete aan de NV Waesland wegens de schending, als klasse 1-inrichting voor het weven, verven en afwerken van meubelstoffen, van een bijzondere lozingsvoorwaarde voor broomhoudende vlamvertragers, ontvankelijk en

gegrond wordt verklaard en de alternatieve bestuurlijke geldboete wordt verminderd.

2. Dit arrest zal in de registers van het Milieuhandhavingscollege worden overgeschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

3. De zaak wordt verwezen naar het Milieuhandhavingscollege, anders samengesteld.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig oktober tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Bert Thys,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys